

Retningslinjer for en se-igennem-metode

Indledning

- 1.1 I henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed ("EIOPA-forordningen")¹ udarbejder EIOPA retningslinjer for en se-igennem-metode.
- 1.2 Retningslinjerne vedrører artikel 104 og 105 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed ("Solvens II")².
- 1.3 Retningslinjerne er rettet til tilsynsmyndigheder i henhold til Solvens II-direktivet.
- 1.4 Retningslinjerne har til hensigt at fremme konsistens og konvergens i faglig praksis i forbindelse med anvendelsen af en se-igennem-metode for alle typer og størrelser af soloselskaber ved anvendelse af standardformlen på tværs af medlemsstaterne.
- 1.5 Retningslinjerne har til formål at bistå selskaberne med at beregne deres solvenskapitalkrav i forbindelse med markedsrisiko i henhold til Solvens II-direktivet.
- 1.6 Det er kun tilfælde, der ikke allerede anses som risikoreduktionsteknikker, der kan komme i betragtning til en se-igennem-metode. Såfremt forsikrings- eller genforsikringsselskaber anvender risikoreduktionsteknikker, antages det, at de underliggende risici er blevet forstået og allerede er gennemgået.
- 1.7 Såfremt begreberne ikke er defineret i disse retningslinjer, har de den betydning, der er defineret i de i indledningen omtalte retsakter.
- 1.8 Retningslinjerne finder anvendelse fra den 1. april 2015.

Retningslinje 1 – Pengemarkedsfonde

- 1.9 Selskaberne bør anvende se-igennem-metoden på pengemarkedsfonde.

Retningslinje 2 – Antal iterationer

- 1.10 Selskaberne bør udføre et passende antal iterationer af se-igennem-metoden, hvor det er relevant (f.eks. hvis en fond er investeret i andre fonde), for at indkredse alle væsentlige risici.

Retningslinje 3 – Investeringer i fast ejendom

- 1.11 Selskaberne bør medtage følgende investeringer i delmodulet for ejendomsrisici:

¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48-83.

² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1-155.

(a) jord, bygninger og rettigheder i forbindelse med fast ejendom

(b) ejendomsinvesteringer til selskabets eget brug.

1.12 Hvad angår investeringer i aktier i et selskab, der udelukkende beskæftiger sig med bygningsforvaltning, administration af fast ejendom, projektudvikling af ejendomme eller lignende aktiviteter, bør virksomhederne anvende delmodulet for aktierisici.

1.13 Når selskaber investerer i fast ejendom gennem institutter for kollektive investeringer eller andre investeringer pakket som fonde, bør de anvende se-igennem-metoden.

Retningslinje 4 – Gruppering af data

1.14 Med henvisning til de grupper, der er omtalt i artikel 84, stk. 3, i gennemførelsesforanstaltningerne, bør selskaberne, for så vidt angår aktiver, der falder ind under delmodulerne for rente- og kreditspændsrisici, og som er grupperet efter løbetidsintervaller, sikre, at de løbetider, der er henført til intervallerne, er påviseligt forsigtige³.

1.15 Såfremt der er anvendt grupperinger på tværs af forskellige kreditkvalitetstrin, bør selskaberne sikre, at de kan påvise, at de kreditkvalitetstrin, der er henført til grupperne, er påviseligt forsigtige.

Retningslinje 5 – Grupperinger af data og koncentrationsrisiko

1.16 Når der i overensstemmelse med artikel 84, stk. 3, i gennemførelsesforanstaltningerne er anvendt en gruppering på enkeltnavnseksponeringer i de underliggende aktiver i kollektive fonde til beregning af markedsrisikokoncentrationsbelastningen, og det ikke kan påvises, at de grupper, som fonden er delt op i, ikke indeholder de samme enkeltnavnseksponeringer, bør selskaberne antage, at alle aktiver, for hvilke den faktiske enkeltnavnseksponering ikke er identificeret, hører til den samme enkeltnavnseksponering.

1.17 Ovenstående stykke finder ikke anvendelse, såfremt der findes grænser for eksponeringer mod enkeltmodparter, som fonden forvaltes efter.

1.18 Selskaberne bør aggregere eksponeringer mod koncerner, som omtalt i afsnit 1.16, på tværs af alle kollektive fonde, som de har investeringer i, og bør afstemme eksponeringerne mod hver gruppe med eksponeringerne mod de kendte enkeltmodparter i deres aktivportefølje.

Retningslinje 6 – Indirekte eksponering mod katastroferisiko

1.19 Når solvenskapitalkravet beregnes i relation til indirekte eksponeringer mod katastroferisici, som f.eks. investeringer i obligationer, hvor tilbagebetalingen

³ EUT L 12 af 17.01.2015, s. 1-797.

afhænger af, at der ikke opstår en given katastrofe, bør selskaberne tage højde for eksponeringer mod kredit- og katastroferisici.

- 1.20 Eksponeringer mod katastroferisici bør behandles inden for rammerne af de relevante katastrofedelmoduler, som om den underliggende katastrofeeksponering holdes direkte af selskabet.

Retningslinje 7 – Katastrofegarantier udstedt af selskabet

- 1.21 Når et selskab udsteder katastrofegarantier, som ikke opfylder kravene til risikoreduktionsteknikker, som fastsat i artikel 208-215 i gennemførelsesforanstaltningerne, bør behandlingen heraf i standardformlen ikke medføre en kapitalfrigørelse, for så vidt angår disse garantiers katastrofekaraktistika.
- 1.22 Selskaberne bør i forbindelse med beregningen af solvenskapitalkravet behandle disse katastrofegarantier, som om tilbagebetalingsplanen ikke afhænger af, at der ikke opstår en katastrofe.

Retningslinje 8 – "Levetidsobligationer"

- 1.23 Når selskaberne køber "levetidsobligationer", som ikke opfylder kravene til risikoreduktionsteknikker, som fastsat i artikel 208 til 215 i gennemførelsesforanstaltningerne, bør de beregne kapitalkravet på baggrund af dødeligheds- og spredningsrisiko, som fastsat i afsnit 1.24 til 1.28.
- 1.24 Kapitalkravet i standardformlen for delmodulet for dødelighed bør baseres på en teoretisk portefølje af tidsbestemte forsikringsaftaler som:
- (a) udbetaler den givne sum ved dødsfald
 - (b) baseres på et repræsentativt udsnit af referencepopulationen, som ligger til grund for levetidsindekset
 - (c) antager at varigheden af hver tidsbestemt forsikringsaftale svarer til varigheden af rentebetalingen.
- 1.25 Selskaberne bør sammensætte den teoretiske portefølje på en sådan måde, at de samlede udbetalinger af ydelser svarer til den rente, der skal udbetales.
- 1.26 Kapitalkravet i delmodulet for kreditspændrisici bør baseres på en obligation eller et lån med samme markedsværdi, løbetid og kreditkvalitetstrin som levetidsinstrumentet.
- 1.27 Når selskaberne sælger "levetidsobligationer", bør de beregne kapitalkravet vedrørende delmodulet for levetid, som om den teoretiske portefølje består af kapitalforsikringsaftaler, hvor den krævede sum udbetales til forsikringstageren i levende live ved en given alder, og som sammen skaber pengestrømme, der svarer til obligationens pengestrømme.
- 1.28 Selskaberne bør ikke påregne, at "levetidsobligationer", som ikke opfylder kravene til risikoreduktionsteknikker, som fastsat i artikel 208-215 i gennemførelsesforanstaltningerne, stiger i værdi, når stresstesten i modulet for livsforsikringsrisici anvendes.

Overholdelse og indberetningsregler

- 1.29 Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med EIOPA-forordningens artikel 16, stk. 3, bestræber de kompetente myndigheder og finansielle institutioner sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.
- 1.30 Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.
- 1.31 Kompetente myndigheder underretter EIOPA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og de angiver deres begrundelse for eventuelt manglende efterlevelse, senest to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.
- 1.32 Hvis de kompetente myndigheder ikke har svaret inden denne dato, anses de for ikke at efterleve indberetningen og vil blive indberettet i overensstemmelse hermed.

Afsluttende bestemmelse om revision

- 1.33 Disse retningslinjer revideres af EIOPA.